

Mă simt Pygmalion

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Când scriu cu tine am un alt blazon,
Culori aprinse, fibră de carbon,
Iar brațul tău fragil de porțelan
Mi-atinge tâmpla... Mă alinți „Ioan”.

M-ai înălțat din neguri pe un tron,
Ai construit cu mine-un panteon,
Am zămislit câte-un Decameron
Când ne-a zâmbit din cer Hyperion.

Când te ating mă simt Pygmalion,
Noi am cerut clemență și Eon
Ne-a dăruit o veșnicie-n plus
Să spunem tot ce încă nu s-a spus.

- Când scriu cu tine mă confund cu ea,
Minunea care-n pieptul meu trăia,
Mi-ai dat curaj să pot descoperi
Miracolul și-n fiecare zi

Mi-ai construit palate de mărgean
Pe țărmul unui vers de vis, Ioan,
Îți mulțumesc că m-ai găsit tardiv
Urmând un drum fatal, intuitiv.

Sunt fatalistă, deci, ai să-nțelegi
Că te-așteptam să vii de ani întregi,
Am fost aici, dormind sub tâmpla ta,
Un gând ce pretutindeni te urma.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif